

VII.

Тогасъ надъ кръвникъ уплашенъ
Сждь направи лютъ и бръзъ,
Бжди като буря страшенъ,
неумолимъ като Мъсть!

Княже! Самъ Богъ придружава
Подвига ти тоя часъ!
На Росия ти дай слава
И свобода дай на насъ!

Та при Тунджа, Витъ и Струма
Воленъ Българинъ да трай
И дѣтето щомъ продума.
Твоята слава да познай!

Букурешъ 10 Маия 1877
